

Δεν έχουμε ανάγκη των σύγχρονων οπτικοακουστικών μέσων για να δούμε, να γευτούμε ή να διαβάσουμε το βιβλίο της φύσης!!!

Εισαγωγή

(...) "Έδω πού κάθουμαι, νοιώθω πώς είμαι μακριά απ' όλους αυτούς τους βραχνάδες πού τους έχουνε για ετύχια οί δυστυχησμένοι άνθρωποι.

Φυσά στο πρόσωπό μου τὸ δροσερὸ ἀγεράκι, μπαίνει ἀπαλὰ στ' αὐτιά μου, σὰν νὰ μὲ χαιρετᾷ. Σιγοσαλεύουνε τὰ κλαδιὰ κι οί κορφές τῶν δέντρων. Μαιούνια περπατοῦνε στὸ μοσχοβολημένο χῶμα, τὸ κάθε ἓνα τραβᾷ τὸν δρόμο του κι ἔχει τὸν σκοπό του. Ποῦ πηγαίνουνε; Μυστήριο. Πεταλούδια καὶ μυγάκια λογιῆς-λογῆς, ἄλλα μακρουλά, ἄλλα στρογγυλά, πετᾶνε καὶ μαζεύονται γύρω ἀπὸ τὸ φῶς πού εἶναι ἀναμμένο ἀπὸ πάνω μου. Ὅλα εἶναι σπουδαῖα, ὅλα ἀξιαγάπητα. Κι ἐγὼ εἶμαι ἓνα ἀπ' αὐτά.

Δὲν ἀκούγεται τίποτα, παρεκτὸς ἀπὸ τὶς σταλαγματιές τὸ νερὸ πού πέφτουνε ἀπὸ τὴ βρύση, κἀνοντας τὴ σιωπὴ ἀκόμα πιὸ βαθειά. Σὰ νὰ γίνε-ται γύρω μου κάποια μυσταγωγία. Τὸ μυστήριο τοῦ κόσμου τὸ νοιώθω καὶ μέσα μου κι ἀπέξω. Μυστικὲς θύρες ἀνοίγουνε ἀπὸ παντοῦ. Τὸ κάθε δέντρο, τὸ κάθε χορτάρι, τὸ κάθε λουλούδι, σὰν νὰ μὲ βλέπει μὲ τὰ μυστηριώδη μάτια του." (...) (ΦΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΓΛΟΥ)

Σχολιασμός

Στη σημερινή μας εποχή την τόσο ταραγμένη, όλα γύρω μας φαντάζουν μαύρα, και το μόνο που ακούμε από το πρωί που ξυπνάμε, είναι οι οικονομικοί δείκτες και οικονομικά μέτρα εξυγίανσης της οικονομίας, η οποία θα μας προσφέρει ευμάρεια, καλοπέραση, ευδαιμονισμό, χλιδή, χρήμα άφθονο για ικανοποίηση του ακόρεστου καταναλωτισμού μας, αυτόν που μας μπόλιασαν εδώ και πολλά χρόνια στο μυαλό μας και δεν λέμε να αποτοξινωθούμε, ενώ αντίδοτα υπάρχουν σε αφθονία γύρω μας πλουσιοπάροχα.

Όμως δεν τα βλέπουμε, γιατί τα μάτια μας είναι στραμμένα στην τηλεόραση, στις εφημερίδες, στους επίδοξους σωτήρες μας, κρεμασμένοι από τα χείλη των φερέφωνών τους, οι οποίοι ως ψυχραιμοί και ψυχροί αναλυτές τεχνοκράτες, μας μπερδεύουν με ξενόφερτους οικονομικούς και όχι μόνο όρους, που ο μέσος Έλληνας δεν καταλαβαίνει, τα προσπερνάμε, ενίοτε τα καταστρέφουμε εν αγνοία μας ή από το άλλο σύμπτωμα της εποχής μας, τον ωχαδερφισμό μας.

Αναλίσκομε τη ζωή μας με την καθημερινότητα, πολλές φορές το 24ωρο δεν μας αρκεί, γιατί δημιουργήσαμε τόσες μεγάλες ανάγκες στη ζωή μας, και για την υποτιθέμενη άνεσή μας, που δεν μας φτάνει πλέον, ούτε ο χρόνος, ούτε και το χρήμα.

Αιχμάλωτοι της τεχνολογίας, της επίδειξης στον συγγενή και γείτονα, και στην προσπάθειά μας να καταξιωθούμε κοινωνικά και οικονομικά, ξεχάσαμε τις ρίζες μας, ξεχάσαμε τον προορισμό μας επί της γης, ξεχάσαμε ή μάλλον παραβλέπουμε το γεγονός

ότι είμαστε με ημερομηνία λήξεως, ανά πάσα στιγμή της ζωής μας, ευάλωτοι, ανάλωσιμοι με τελικό προορισμό ένα συγκεκριμένο χώρο του χωριού μας ή της πόλης μας, με ένα σταυρό στο κεφάλι μας, ξύλινο ή μαρμάρινο ή ακόμη και χρυσό, το αποτέλεσμα είναι για όλους μας το ίδιο.

*«Ω φύση! Από εσένα απορρέουν όλα και σ' εσένα επιστρέφουν όλα»
(Μάρκος Αυρήλιος).*

Κατακλείδα

Δεν έχουμε ανάγκη των σύγχρονων οπτικοακουστικών μέσων για να δούμε, να γευτούμε ή να διαβάσουμε το βιβλίο της φύσης, αρκεί να παρατηρήσουμε βαθειά στο εσωτερικό μας, και θα βρούμε αυτά τα μέσα, για να απολαύσουμε αυτά που τόσο πλουσιοπάροχα και σε αφθονία υπάρχουν σε αυτή.

Θα κλείσω όπως κάνω συνήθως, με τη σοφία των αρχαίων προγόνων μας, η οποία εμπεριέχει το πραγματικό νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης:

«Συσσώρευε, αν προτιμάς, μεγάλη πλούτη σπίτι σου και ζήσε τη ζωή σου μ' όλη σου τη δυνατή βασιλική μεγαλοπρέπεια, αν σου λείψει όμως η χαρά, τότε εγώ δεν αγοράζω όλα σου τα πλούτη ούτε με τη σκιά π' αφήνει πίσω του ο καπνός, διότι είναι σίγουρο πως δεν αξίζουν κάτι, μπρός στην αληθινή του ανθρώπου ευδαιμονία» (Σοφοκλής).

Έγραψε
Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος